

Chamaecyparis thyoides 'Ericoides'

cyprysik żywotnikowaty 'Ericoides'

Odmiana młodociana, kompaktowa, tworząca szerokie stożki lub rosnąca w formie niskich, jajowatokształtnych krzewów. Roślina karłowa o bardzo wolnym tempie wzrostu, osiągająca 1,5 m wysokości. Pędy i gałązki sztywne, ściśle upakowane, przylegające do siebie. Igły ułożone po 3 w spiralnych, rozpostartych okółkach, spiczaste, płaskie, o długości 6-7 mm, miłe w dotyku, zielononiebieskawe latem, zimą zmieniające barwę na purpurową lub fioletowobrązową. Odmiana kłopotliwa w uprawie, często uszkodzana przez mroźny wiatr i suszę. Wymaga gleb żyznych, wilgotnych, miejsc słonecznych, ale zacisznych i osłoniętych od mroźnych, wysuszających wiatrów. Polecana do uprawy w ogrodach przydomowych w zachodniej części kraju.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Odmiana uzyskana w 1840 roku w szkółce Bergeot w Le Mans Francja
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	jajowaty stożkowy
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	próchnicza
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe
nagrody	AGM
strefa	7a

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkótkarzy Polskich;

